

Vervolg van gisteren.....

Ik heb echt gedroomd over haar. Haar ogen volgden mij en ik voelde dat. Heel bizar en heel intiem tegelijkertijd. Wat een mooie ervaring!

Maar ik had nog meer op mijn verlanglijstje staan....De Venus van Milo oftewel Aphrodite van Melos. Een majestueus beeld van meer dan 2 meter vervaardigd van marmer rond 130 v.Chr. gemaakt uit het beroemde witte marmer van Paros. 7 stukken ruw marmer om 1 symbool te maken van de eeuwige schoonheid.

Ooit gevonden op 8 april 1820 door een Griekse boer op zoek naar naar stenen voor een bouwsel en daarna afgetrosgeld door Franse mannen "van stand" om als cadeau te geven aan koning Lodewijk de 18de. Dit allemaal om maar in een goed blaadje te komen staan. Dit is één voorbeeld maar er zijn er ontelbare.

Het originele kunstwerk heeft twee armen, die later door de boer zijn teruggevonden maar nooit herenigd zijn geweest aan het standbeeld. Zo is ze vervoerd geweest naar Frankrijk en is ze uiteindelijk beland in het Louvre in Parijs. Ze wordt dagelijks aanbeden door duizenden bezoekers en toont mijns inziens het ideale evenwicht tussen de man en de vrouw. Als je maar lang genoeg naar haar kijkt geraak je verstrooid door haar schoonheid en puurheid.

Ik heb gelukkig heerlijk de tijd kunnen nemen om haar te bewonderen en op deze manier heb ik afscheid genomen van mijn allereerst bezoek aan het Louvre. Ik heb terloops kunnen kijken naar zoveel kunstwerken maar jammergenoeg zonder er de nodige aandacht aan te geven. Dat geeft niet, alles op zijn tijd. Ik wilde volop genieten van deze twee overbekende kunstwerken en hun de plaats geven die ze verdienen. Ik heb dus absoluut geen spijt en ben eerder heel voldaan met mijn keuze. Het Louvre stond er gisteren en zal er morgen zeker nog staan!

Zo komt er beetje bij beetje een eind aan mijn mini-vakantie in Parijs. Heerlijk weer terug in contact met mijn origines. Diepgaande gesprekken gehad met mijn tante van 83 en mijn neef. Door Parijs gedarteld als een vrij vogeltje en op een andere manier genoten van de schoonheden van deze stad. Ik legde het uit aan mijn reis-compagnon....ik ben zo vaak in Parijs geweest maar als française en niet als toerist. Hier in Brussel ga ik toch ook niet op mijn vrije dag naar het Atomium?? Ik doe het wel als er visite komt uit het buitenland maar niet zonder reden. Vandaar was dit bezoek voor mij heel speciaal en heb ik dieper kennis gemaakt met mijn andere helft die een beetje de underdog in mijn persoonlijke geschiedenis heeft gespeeld, mijn franse kant.

We gaan terug naar Brussel, lekker naar huis, maar wel met 2 baguettes en lekkere franse wijnen in de kofferbak :-)

Isabelle

Die toch wel trots is op haar frans kantje :-)